

med Hensyn til Forslaget, saaledes som det foreligger, men vi have dog fundet, at vi handlede bedst i de Personers Interesse, hvem dette Lovforslag, hvis det bliver ophejet til Lov, kommer til gode, ved at slutte os til Lovforslaget, saaledes som det foreligger, fordi vi maatte nære Frygt for, at Tiden ikke vilde slaa til til en frugtbar Forhandling mellem Tingene om Forandring i Lovforslaget. For altsaa ikke at udsætte de Personer, der ville faa Gavn af Forslaget, for at lide Skade eller Tab, have vi undladt at stille Ændringsforslag. Men i Forbindelse med, at vi have gjort dette, have vi fra Flertallets Side fremsat den Udtalelse, at vi dog ville haabe, at man ved fremtidig Forhandling om denne Sag vil naa et meget mere tilfredsstillende Resultat, at man vil komme til at give Lønningstillæg ogsaa til højere Lønningsklasser end dem, det foreliggende Lovforslag omfatter. Derhos have vi tilladt os at henlede Opmærksomheden paa, at dette Lovforslag, som her foreligger, er en meget daarlig Erstatning for det, som var fremsat af Regeringen, og som gik nd paa en ekstraordinær Dyrtidshjælp for indeværende Finansaar, medens det Lovforslag som her foreligger, jo angaar det kommende Finansaar, hvorved der altsaa ikke vil blive Tale om, at der i indeværende Finansaar vil blive tillagt vedkommende Personer, det være sig mange eller faa, nogen Hjælp. Dette beklage vi selvfølgelig i og for sig meget. Vi have tillige gjort opmærksom paa den sørgelige Skæbne, som de forskellige Lovforslag, der ere fremsatte af Regeringen angaaende Lønningsforbedringer, have haft. Regeringen har fremsat Forslag om Lønninger ved det kongelige Teater og Kapel samt om Lønninger ved Universitetskvæsturen, om Lønninger ved Hæren og om Lønningsbestemmelser ved Søværnet, Forslag til Lønningslov for Postvæsenet og for Telegrafvæsenet samt Forslag til forbedrede Lønninger for Statsbanernes Funktionærer; alle disse Forslag ere fremsatte i god Tid, saaledes, at de længe have foreligget det andet Ting til Behandling, uden at der hverken om disse Sager eller om Regeringens Forslag om ekstraordinær Dyrtidshjælp for indeværende Finansaar er fremkommen nogen Udvalgsbetænkning, ja, uden at Sagerne overhovedet ere fremmede i det andet Ting. Vi kunne ikke andet end beklage, at det er gaaet saaledes, og vi tør haabe, at man i kommende Tider vil bestrebe sig mere end hidtil for at bringe disse Sager til en heldig Løsning.

Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa i Henhold til den afgivne Betænkning indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Madsen-Mygdal: Ligesom det Mindretal, paa hvis Vegne jeg taler, ikke har fundet Anledning til at komme ind paa Flertallets Bemærkninger i Betænkningen, saaledes skal jeg heller ikke nu komme nærmere ind paa den ærede Ordførers Bemærkninger her, særlig angaaende Lovforslag, som ikke ligge for til dette Tings Behandling i Øjeblikket. Jeg skal derfor indskrænke mig til at henvise til Mindretallets Bemærkninger, som ere fremsatte i Betænkningen, og i øvrigt anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Jørgensen: Jeg har i Betænkningen i Lighed med, hvad jeg har sagt ved andre Lejligheder tidligere, udtalt, at jeg finder det ikke rigtigt at gaa med til saa betydelige Statsudgifter af den Natur, som her er Tale om, saa længe man ikke har tilvejebragt et retfærdigt Grundlag for vor Statsbeskatning. Jeg kan derfor ikke stemme for det foreliggende Lovforslag.

H. N. Hansen: Paa det andet Mindretals Vegne skal jeg indskrænke mig til at henvise til vore Bemærkninger i Betænkningen og i Henhold til dem anbefale, at man stemmer for det foreliggende Forslag.

Stilling: Da jeg ved Sagens 1ste Behandling var med til at stemme for Nedsættelse af Udvalg, var det i det Haab, at det maatte lykkes dog at faa nogle Forbedringer gennemførte i de foreliggende Sætsler, saavel med Hensyn til Forhøjelse for dem, der kunde faa godt deraf, som med Hensyn til Aldersgrænsen. Jeg beklager meget, at det ærede Udvalg er kommet til det Resultat, at der intet er at gøre ved den foreliggende Sag, et Resultat, der vil bringe Skuffelse i vide Kredse. Der udtales jo Beklagelser nok fra forskellige Sider, men de fylde saa særdeles lidt for de paagældende. Naar jeg nu ser et æret Mindretal raade til Forsigtighed og Forsigtighed med Lønningslovene, saa er jeg bange for, at den Forsigtighed strækker sig saa langt ud, at de paagældende kunne sige til sig selv: Den Forsigtighed fører til, at vi aldeles intet faa. Jeg kan forstaa, at det paa Grund af den fremrykkede Tid kan være vanskeligt at faa noget andet og bedre gennemført, men man skulde tro, at med lidt god Villie fra an-